

Chương 182: Đi Dạo Cùng Charlotte

(Số từ: 4019)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

14:20 PM 12/04/2023

Đây là lịch trình của tôi cho học kỳ thứ hai:

Các lớp học chung của chúng tôi vẫn diễn ra vào thứ Hai và thứ Năm, các môn học cũng không thay đổi.

Không có bất kỳ thay đổi đáng kể nào trong các lớp học của từng giáo sư mà tôi đã chọn.

Thứ ba – Lý thuyết kiếm thuật II, Luyện tập kiếm thuật II, Ứng dụng kiếm thuật.

Thứ Tư – Thiền Định II, Điều Khiển Thần Lực, Ứng Dụng Thần Lực.

Thứ sáu – Huấn luyện Độ Nhạy Ma Thuật II, Võ thuật toàn diện II, Hệ sinh thái quỷ.

Các lớp tôi chọn cũng tương tự như vậy và hầu hết chỉ là các dạng nâng cao. Sự khác biệt duy nhất so với học kỳ đầu tiên là Sinh thái quỷ, Ứng dụng [sức mạnh siêu nhiên] và Ứng dụng kiếm thuật, và có hai lớp thực hành khác trong số đó.

Nội dung của những lớp học thực hành đó là khuất phục hoặc chiến đấu với những sinh vật được triệu hồi thông qua [ma thuật triệu hồi] hoặc thứ gì đó tương tự. Tất nhiên, ứng dụng kiếm thuật đòi hỏi phải khuất phục kẻ thù bằng kiếm của một người, và lớp [sức mạnh siêu nhiên] đang làm như vậy với [sức mạnh siêu nhiên] của một người. Tôi đều cầm kiếm và sử dụng [sức mạnh siêu nhiên] của mình để tăng cường sức mạnh cho cơ thể, vì vậy hai lớp đó sẽ giống nhau đối với tôi.

Hệ sinh thái của Quỷ là một bài giảng dạy cho sinh viên kiến thức cơ bản về Quỷ, và Ứng dụng [Sức mạnh Siêu nhiên] là để kiểm tra [sức mạnh siêu nhiên] của tôi trong một bối cảnh thực tế.

Vào thứ Ba, có lẽ tôi sẽ dành cả ngày với Ellen vì tôi chỉ học kiếm thuật vào ngày hôm đó.

—Sau giờ học, trong ký túc xá.

“Nó rất hữu ích.”

Tôi ghé qua ký túc xá của Class B để trả Huy hiệu Hoàng gia cho Charlotte. Cô ấy cười khẩy khi tôi đưa nó cho cô ấy.

“Vậy cậu nghĩ nó rất hữu dụng à? Cậu đã làm như vậy? Để bỏ qua hàng đợi đến Cổng dịch chuyển? Vừa đánh nhau là rút ngay ra phải không?”

Làm thế nào nó cảm thấy như được đối xử như hoàng tộc? Với sự xoa bóp đó, Charlotte nhìn tôi nghiêm khắc.

“C-cậu biết tất cả những thứ đó à?”

“Nếu cậu cứ khoe quốc huy như thế, tất nhiên, tôi sẽ biết mọi thứ cậu làm với nó, cậu có nghĩ vậy không?”

Không có cách nào mà bất cứ ai có thể mang theo một thứ như thế, vì vậy có vẻ như tất cả các báo cáo về những gì chúng tôi đã làm ở Cổng dịch chuyển đã trở lại với cô ấy. Điều tương tự cũng xảy ra khi tôi sử dụng nó ở Darklands.

“Này, không phải cậu đưa thứ đó cho tôi để tôi có thể sử dụng nó vào những lúc như thế sao?”

“Điều đó đúng.”

Charlotte cười trong khi che miệng và nói, “Tôi chỉ trêu chọc cậu một chút thôi.” Chắc chắn, Huy hiệu Hoàng gia là một trong những vật phẩm hữu ích nhất mà chúng tôi đã mang theo bên mình. Nó không chỉ giúp chúng tôi tiết kiệm thời gian mà còn giúp chúng tôi tránh được những xung đột và tình huống không cần thiết mà chúng tôi có thể phải đối mặt với cáo buộc giết người.

Chỉ với chiếc huy hiệu nhỏ đó, chúng tôi đã có thể kết thúc cuộc hành trình đến Darklands một cách an toàn, vì vậy Charlotte đã giúp đỡ rất nhiều.

“Tôi đã đọc tất cả các báo cáo về vụ việc. Cậu đã vất vả rồi, Reinhardt.”

Giống như Bertus biết chuyện gì đã xảy ra, việc Charlotte cũng biết những gì chúng tôi đã trải qua ở Darklands là điều đương nhiên.

“Chúng ta đi dạo sau một thời gian dài như vậy nhé?”

Không có lý do gì để tôi từ chối lời đề nghị của Charlotte.

* * *

Charlotte và tôi đi dạo quanh công viên trước ký túc xá. Hầu như không có bất kỳ người nào trong khu vực lân cận ký túc xá của Royal Class, vì vậy khả năng chúng tôi gặp ai đó là khá thấp.

Nhân tiện, vì kỳ nghỉ đã kết thúc, tôi nghĩ cô ấy sẽ nhờ tôi chuyển thêm thư cho Valier hay gì đó. Charlotte sẽ không thể gửi cho anh ấy bất kỳ bức thư nào nếu không có tôi ở bên để chuyển chúng; cô ấy không thể đến cửa hàng của Eleris với người của mình.

“Chắc là vất vả lắm. Đó không phải là một sự cố bình thường.”

Charlotte vẫn bước đi khi thốt ra những lời đó.

“...Tôi thậm chí không thể phủ nhận điều đó.”

Chắc chắn cả tôi và Ellen đều đã phải chịu nhiều tổn thương kể từ sau vụ đó. Tôi cảm thấy như mình cuối cùng đã vượt qua nó.

“Ellen Artorius...”

Charlotte để cái tên đó khẽ bật ra khỏi miệng. Những người duy nhất biết tên thật của Ellen là Charlotte, Bertus và tôi.

Charlotte nói chậm rãi như thể cô ấy đang thưởng thức cái họ Artorius như thể cô ấy đang nói tên của Ellen lần đầu tiên.

“Cô ấy là em gái của một anh hùng. Tôi đã nghĩ cô ấy sẽ là một người xuất sắc, và cô ấy xuất sắc hơn tôi nghĩ... Tự mình thức tỉnh [Tăng cường sức mạnh Ma thuật]...”

Charlotte dường như rất ngưỡng mộ cô ấy, nói như thể cô ấy sẽ không bao giờ nghĩ rằng điều đó lại có thể xảy ra.

“Ellen Artorius không chỉ là em gái của một anh hùng. Cuối cùng, Ragan Artorius có thể sẽ chỉ được nhớ đến như anh trai của Ellen Artorius.”

Ellen có thể trở nên mạnh mẽ hơn Ragan Artorius rất nhiều và đạt được những kỳ tích vượt xa anh trai cô cũng như danh tiếng của anh ta.

Có vẻ như Charlotte nghĩ rằng mọi thứ sẽ kết thúc như vậy.

“Không dễ để một người như cậu có thể trở về bình an vô sự sau khi tham gia một cuộc phiêu lưu với một người tuyệt vời như vậy.”

Ellen có tiềm năng lớn. Tuy nhiên, tôi không đặt bất kỳ kỳ vọng nào vào mình, nhưng tôi vẫn hoàn thành chuyến hành trình đó với Ellen mà không hề hấn gì, nên Charlotte dường như nghĩ rằng tôi chắc chắn cũng không phải là một người bình thường.

“...Tôi rất vui vì đã không cản trở cô ấy.”

Charlotte mỉm cười trước lời nói của tôi.

“Tuy nhiên, hai cậu đã đi phiêu lưu cùng nhau... vậy, cậu đã bao giờ cảm thấy hồi hộp chưa?”

Vẻ mặt của Charlotte thay đổi khi cô hỏi về chuyện tình cảm của bạn mình.

“...Cậu đang nói về cái gì vậy?”

“Không, nhưng, chà, cậu không bao giờ biết, phải không?”

Điều gì đã xảy ra với biểu hiện của cô ấy? Nó thật kỳ lạ.

“Những gì chúng tôi đã làm ở đó không phải là những thứ như vậy đâu. Tất cả những gì tôi có thể làm là cố gắng giữ vững các giác quan của mình, cậu biết không?”

Vẻ mặt của Charlotte đanh lại trước lời nói của tôi.

“À... Đúng vậy. Xin lỗi. Tôi đã phạm một sai lầm.”

Charlotte xin lỗi tôi, vì đó là một câu hỏi khá thiếu suy nghĩ khi hỏi một người vừa mới trải qua một trải nghiệm khá đau buồn rằng liệu họ có bị kích thích khi làm việc đó hay không.

“Nhân tiện, nhờ những gì các cậu đã làm, Hoàng tộc sẽ sớm hành động. Cuối cùng, mọi thứ sẽ ổn thôi.”

“Hành động?”

'Tại sao Hoàng tộc sẽ hành động?' Charlotte nghiêng đầu trước câu hỏi của tôi.

Cô ấy có vẻ như đang nói 'Tại sao lại không?'

“Hội mạo hiểm giả là một tổ chức được hỗ trợ bởi Hoàng tộc, phải không? Nhưng một số mạo hiểm giả thực sự dám ăn cắp nguồn cung cấp từ Hiệp hội. Điều đó không phải là khá xấu hổ sao?”

Họ cung cấp hỗ trợ để phát triển Darklands, nhưng vẫn có những người thèm muốn những nguồn cung cấp đó. Có vẻ như điều đó đã bôi nhọ thiện chí của Hoàng tộc.

“Chúng ta phải siết chặt tiền đồn Exian và hệ thống quản lý mạo hiểm giả mà Hoàng tộc đang hỗ trợ cho Hội mạo hiểm giả, nhưng họ không biết Tiền đồn Exian được điều hành như thế nào. Và với tin tức về việc giải quyết vụ án đó đến tai Hoàng tử và Công chúa, tình trạng của Tiền đồn Exian cũng đến tai Hoàng tộc.”

Ban đầu, những tên cướp sẽ cố gắng cướp một số vật tư của bang hội và ngưng trang hành động của chúng là hành động của Quỷ.

Tuy nhiên, vì chúng tôi đã thành công trong việc ngăn chặn kế hoạch của họ, Hoàng tộc thấy cần phải tinh chỉnh hệ thống quản lý của Tiền đồn Exian cũng như Hội mạo hiểm giả của họ.

“Có một sự thiếu hụt lớn về nhân lực, trong khi có rất nhiều người xung quanh, vì vậy có vẻ như có rất nhiều tổ chức tội phạm đang cai trị nơi này từ trong bóng tối, vì vậy chúng tôi đã gửi thêm nhân lực cho họ. Dù sao thì, nhờ những gì các cậu đã làm, Exian sẽ trở nên an toàn hơn một chút so với trước đây.”

Điều mà Charlotte dường như muốn nói là những gì tôi và Ellen đã làm lớn hơn nhiều so với những gì chúng tôi thực sự nghĩ.

*Bộp!

“Arg!”

Charlotte bất ngờ vỗ vào lưng tôi.

“Vì vậy, cả cậu và Ellen đều không có lý do gì để chán nản như vậy.”

“...Trông chúng tôi có giống vậy không?”

Charlotte mỉm cười đưa ngón tay trở lên miệng.

“Cả hai người đều hành động như thể những gì mình làm ở Darklands là một tội lỗi to lớn, nói

những câu như, “chẳng có gì xảy ra cả”. Cậu nghĩ nó trông như thế nào?”

‘Không có gì xảy ra ở Darklands cả’—đó là điều mà tôi và Ellen đã nói với tất cả những ai hỏi chúng tôi. Charlotte biết những gì chúng tôi đã làm; đó là lý do tại sao cô ấy nói với tôi về kết quả hành động của chúng tôi.

Vì những gì chúng tôi đã làm, tội ác của các mạo hiểm giả ở Exian sẽ giảm đi rất nhiều trong tương lai.

“Vậy thì, tôi sẽ trở lại... Urgh!”

"...Chuyện gì vậy?"

Charlotte, người đang nói chuyện bình tĩnh, đột nhiên dừng lại, lấy tay che mắt phải.

Charlotte hơi run lên với lưng cong lại.

“Urg... Ah. Không có gì. Tôi chỉ cần C-chờ đã.”

“Có chuyện gì vậy? Cậu có cảm thấy mệt không?”

“Không, đợi đã... Đợi một chút...”

Charlotte hít một hơi thật sâu trong khi che mắt, rồi thở dài và ngẩng đầu lên sau một lúc. Có vẻ như cô ấy đã đổ mồ hôi một chút.

“Phù. Bây giờ tôi ổn rồi.”

"Chuyện gì đã xảy ra thế?"

“À... Không có gì đâu. Đôi khi tôi chỉ như vậy thôi.”

Charlotte giả vờ ổn và như không có chuyện gì xảy ra, nhưng trông cô ấy không ổn chút nào.

“Đó chỉ là một cái gì đó của một hậu quả. Nó đã như thế kể từ khi tôi ra khỏi Lâu đài của Ma vương.”

Tôi đoán rằng nó giống như một chứng rối loạn hoảng sợ, nhưng Charlotte nói với tôi rằng nó thực sự không có gì, vì vậy tôi không nên lo lắng quá nhiều.

Mặc dù tôi không nghĩ là như vậy, nhưng tôi có cảm giác như cô ấy sẽ nói cho tôi biết chuyện gì đang thực sự xảy ra. Charlotte nói rằng cô ấy cần nghỉ ngơi và sẽ trở về ký túc xá, vì vậy chúng tôi cùng nhau đi bộ về.

Charlotte lấy ra một lá thư khi chúng tôi đang trên đường đi.

“...Tôi xin lỗi vì lần nào cũng phải nhờ cậu điều này.”

“Đừng nói thế. Được rồi.”

Tuy nhiên, khác với lúc trước, nét mặt của Charlotte khi cô ấy đưa bức thư cho tôi có chút buồn.

Nội dung bức thư không khác mấy so với trước. Cô ấy viết về những gì cô ấy đã làm trong kỳ nghỉ và những gì đã xảy ra; cô ấy cũng hỏi tôi dạo này thế nào.

Tôi đã quen với việc viết những câu trả lời chứa đầy những lời dối trá vô nghĩa của cô ấy. Càng

quen với những điều không nên làm, tôi càng cảm thấy có lỗi với Charlotte.

—Sau khi viết thư trả lời trong cửa hàng của Eleris, tôi lên tầng một.

Eleris có một cái túi lớn trên bàn.

Số tiền thu được từ việc bán các kim loại quý từ Darklands mà chúng tôi bán thông qua Hội Đạo Tặc đã đến.

Đó là tổng cộng 3500 đồng tiền vàng. Đó là một số tiền rất lớn, tương đương khoảng 3,5 tỷ won. Người ta nói rằng số tiền họ thu được từ ngôi mộ đủ để đáp ứng cho cả một đội thám hiểm bao gồm 20 mạo hiểm giả. Đó là điều tự nhiên mà chúng tôi sẽ nhận được nhiều như vậy, vì chúng tôi đã lấy mọi thứ cho chính mình.

Vì chúng tôi sẽ chia tất cả số tiền đó thành ba phần bằng nhau, nên sẽ là hơn 1 tỷ won cho mỗi người chúng tôi.

“Hãy để phần của tôi cho băng Rotary, tôi sẽ lấy tiền của Ellen cho cô ấy.”

“Rõ, thưa Điện hạ.”

“Hãy tìm một ngôi nhà hoặc một căn phòng với số tiền đó. Đừng chỉ đầu tư mọi thứ vào băng Rotary, nghe chưa?”

“Điều đó... Điều đó có thực sự ổn không...?”

Eleris dường như không biết nói gì về việc liệu cô ấy có thực sự tiêu số tiền khổng lồ đó chỉ cho bản thân mình hay không. Mặc dù tôi đã bảo cô ấy làm thế ngay từ đầu, nhưng có vẻ như cô ấy cảm thấy chóng mặt với ngần ấy tiền trước mắt.

Nếu tôi tiêu số tiền đó, nó sẽ chỉ liên quan đến băng Rotary, vì vậy tôi không cần số tiền đó ngay lập tức. Tôi đang nghĩ đến việc tiết kiệm nó làm vốn cho một dự án kinh doanh mới hay gì đó.

Vì vậy, thứ duy nhất tôi sẽ mang theo là số tiền mà tôi đã đồng ý đưa cho Ellen.

“Nhưng nó nặng quá.”

*Kang

Tiền là tốt và tất cả, nhưng nó nặng như địa ngục!

“Thần... lẽ ra thần nên đổi chúng lấy đồng xu bạch kim, nhưng... nếu thần đến một tổ chức tài chính... Sẽ khá khó chịu nếu họ... bắt đầu hỏi về cách thần kiếm được số tiền này. Vì vậy, thần chỉ mang nó đến đây trước...”

“Thế là đủ rồi. Ta sẽ coi nó như một buổi tập luyện.”

Nó vẫn chưa quá nặng để mang theo.

* * *

—Một ngày học.

Tôi chỉ có các lớp liên quan đến kiếm thuật cả ngày.

Cuối cùng, mặc dù hơi khó chịu với Ellen, tôi vẫn nộp đơn xin học cùng lớp với cô ấy.

Tôi đã biến thành một nhân vật khó chịu với điều đơn giản nhất nhưng vẫn bám lấy như một kẻ ám ảnh. Tôi đã biến thành cái quái gì vậy? Nếu một nhân vật phụ, người chắc chắn không phải nhân vật chính, hành động như vậy, độc giả sẽ bình luận đại loại như 'Tôi ghét hẳn ta chết tiệt. Khi nào sẽ giết hẳn ta?'

Lý thuyết kiếm thuật, đào tạo kiếm thuật và ứng dụng kiếm thuật.

Tất cả những đối tượng đó là một bó. Sau khóa đào tạo ứng dụng, tôi sẽ được nghỉ trưa thêm.

Các lớp học được giảng dạy bởi một giáo viên khác với lớp học của chúng tôi trong học kỳ đầu tiên, vì vậy có một sự khác biệt khá lớn. Trong học kỳ đầu tiên, sinh viên duy nhất của Royal Class tham gia các lớp học kiếm thuật là Ellen.

Khoảng năm mươi người đã tham dự các lớp học trong học kỳ thứ hai.

Trong số đó có bốn sinh viên Royal Class, bao gồm cả tôi.

Ellen, tôi, B-2 Scarlett và B-11 Ludwig.

Bằng cách nào đó, cuối cùng tôi lại học cùng lớp với nhân vật chính.

“Reinhardt! Cậu đăng kí cùng lớp với tôi à?”

“Đúng vậy.”

“Ellen cũng ở với cậu. Chào!”

*Gật đầu

Nhân vật chính sôi nổi, toàn diện của chúng ta, người luôn tràn đầy năng lượng, còn hơn cả năng lượng. Ellen chỉ gật đầu trước lời nói của Ludwig, người trông khá căng thẳng.

Ludwig tự nhiên ngồi cạnh tôi.

Vì vậy, có Ellen bên phải tôi và Ludwig bên trái tôi.

Ellen có học cùng lớp với Ludwig trong học kỳ thứ hai của năm nhất trong bản gốc không? Tôi đã không nghĩ như vậy.

Tôi cảm thấy như sự phát triển đã thay đổi một chút. Có lẽ chỉ có Scarlett là người đầu tiên tham gia lớp học.

Ellen sẽ không hành động như nhân vật của cô ấy trong tiểu thuyết gốc bởi vì có quá nhiều thứ xung quanh cô ấy đã thay đổi vì tôi.

“Scarlett! Scarlett, lại đây nữa. Chúng ta hãy ngồi lại với nhau.”

“À...Vâng.”

Scarlett, người ngồi cách xa chúng tôi, ngồi cạnh Ludwig khi anh gọi cô. Tuy nhiên, tôi có thể thấy rõ cô ấy cảm thấy khó xử như thế nào. Scarlett khẽ gật đầu khi nhìn vào mắt tôi. Đó là tất cả những gì cô ấy đã làm.

Chỉ những gì là khác nhau từ bản gốc?

Lẽ ra cô ấy phải trở thành bạn thân với Ludwig sau khi cô ấy cứu cô ấy khỏi những kẻ bắt nạt mình trong học kỳ đầu tiên.

Tuy nhiên, chính Charlotte là người giải quyết hoàn cảnh của Scarlett.

Vì vậy, có vẻ như Ludwig muốn gần gũi hơn với Scarlett, nhưng cô ấy dường như gặp khó khăn trong việc đối phó với anh ta.

Bằng chứng cho điều đó là cô ấy vẫn nói chuyện khá trang trọng với anh ta.

Tình huống đó xảy ra là do một trong những sự cố lớn liên quan đến một nữ chính đã hoàn toàn biến mất. Tất nhiên, Scarlett dường như không ghét Ludwig, cô ấy dường như chỉ cảm thấy không thoải mái khi ở bên anh ta.

Vì vậy, bây giờ Ludwig chẳng là gì khác hơn có thể là không khí đối với cô ấy.

Thực ra...

Tôi đã quan tâm điều gì?

Điều đó không đủ để làm tôi lo lắng. Dù sao thì ai quan tâm đến nhân vật chính?!

Giống như Cánh cổng sẽ luôn xuất hiện cho dù tôi có làm gì, chúng cũng sẽ luôn xuất hiện cho dù Ludwig có làm hay không làm gì!

Dù sao...

Hoàn cảnh của chúng ta vẫn có thể tồn tại trong giới hạn của câu chuyện chính.

-Có... Bốn sinh viên Royal Class trong khóa học này.

-Còn có hai sinh viên Orbis Class nữa.

-Tiêu chuẩn của lớp này cao quá...

Ludwig sẽ gặp một số học sinh Orbis Class ngay khi học kỳ hai bắt đầu.

Sau khi đi theo Ellen đến đó, tôi đột nhiên nhận thức sâu sắc về tình huống đó.

* * *

Temple có hàng trăm bộ đồng phục với kiểu dáng khác nhau. Tất nhiên, tôi không biết họ học trường nào, ngay cả khi tôi nhìn họ. Tất cả những gì tôi nhận ra là bộ đồng phục Royal Class mà tôi mặc.

Tuy nhiên, có hai cái nổi tiếng nhất. Đối với những người mặc chúng, chúng vừa là danh thiếp vừa là thẻ căn cước.

Royal Class và Orbis Class.

Các Orbis và Royal là những nhóm nhỏ gồm những người ưu tú với nhiều nhất là 20 sinh viên mỗi năm. Có sáu học viên như vậy trong khóa học đó, nên việc những người tham gia khác khá ồn ào là điều đương nhiên. Một số người trong số họ dường như có kỳ vọng cao, những người khác

dường như than thở rằng điểm số của họ về cơ bản đã được cố định.

Dù sao thì, đó là lần đầu tiên tôi nhìn thấy đồng phục của Orbis Class. 'Ra là nó trông như thế này.'

Đồng phục của Royal Class có vẻ đẹp hơn.

Giáo viên lớp lý thuyết bước vào lớp và điểm danh từng sinh viên lần lượt giơ tay.

"Royal Class A-2, Ellen."

"Vâng."

"A-11 Royal Class, Reinhardt."

"Vâng."

"Royal Class B-3, Scarlett."

"Vâng."

"Royal Class B-11, Ludwig."

"Vâng!"

Sau khi gọi tên từng người một...

"Orbis Class A-8, Adler Belkin."

"Vâng."

"Orbis Class B-3, Nilssonina."

"Vâng."

Giống như Royal Class, Orbis Class cũng được chia thành Class A và B. Ngay cả trong hạng đặc biệt của chúng tôi, họ vẫn coi Class này vượt trội hơn Class kia. Tôi tin rằng Orbis Class cũng không khác.

Trong số năm mươi sinh viên có mặt, bốn người đến từ Royal Class và hai người từ Orbis Class.

Như Harriet đã nói hôm trước, sinh viên của Royal Class không quan tâm đến Orbis Class.

Tuy nhiên, Orbis Class vẫn tiếp tục luyện tập chăm chỉ với mục tiêu không bao giờ thua trước Royal Class.

Khi họ có được vị trí của mình nhờ nỗ lực, việc trải qua quá trình huấn luyện gian khổ chỉ là một thói quen hàng ngày đối với họ.

Họ là một tầng lớp ghét nhân tài.

Vì vậy, lẽ tự nhiên là ánh mắt của hai sinh viên Orbis Class, những người đang nhìn chăm chăm vào chúng tôi, ngòai theo thứ tự Scarlett, Ludwig, tôi và Ellen, không được đẹp.

Theo bản gốc, Scarlett và Ludwig là những người duy nhất được cho là học lớp đó.

Ellen và tôi không bao giờ được phép ở đây.

Vì vậy, tôi không biết liệu sự phát triển có thay đổi hay không.

Bài học sau lớp học lý thuyết là luyện kiếm thuật.

Ban đầu, trong lớp học đó, Ludwig đã phải chịu thất bại nặng nề trong một trận đấu tập với một trong những sinh viên của Orbis Class.

Đó là một cảnh tạo ấn tượng cho sự xuất hiện đầu tiên của các học sinh Orbis Class, cho thấy họ

khác biệt như thế nào với những học sinh Royal Class cầu thả, những người chỉ tin vào tài năng của họ và không đặt bất kỳ nỗ lực nào vào họ.

—Orbis Class đó không thể so sánh với những người như Erich và Cayer, và rằng họ đã mù quáng bởi sự ghen tị và thù hận đối với Royal Class.

Đó là sự xuất hiện đầu tiên của các nhân vật phản diện trong học kỳ thứ hai.

Tuy nhiên, vì hai nhân vật bổ sung đã được thêm vào lớp, nên có khả năng tôi hoặc Ellen sẽ phải đấu tập với họ.

Tôi không chắc lắm về bản thân mình, nhưng nếu Ellen kết thúc trận đấu tập đó, chắc chắn cô ấy sẽ thổi bay họ.

Điều đó sẽ ổn chứ?

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading